

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/2072**z dne 22. septembra 2016****o dejavnostih preverjanja in akreditaciji preveriteljev na podlagi Uredbe (EU) 2015/757 Evropskega parlamenta in Sveta o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2015/757 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju ter spremembi Direktive 2009/16/ES ⁽¹⁾ in zlasti členov 15(5) in 16(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člena 15(5) in 16(3) Uredbe (EU) 2015/757 določata, da Komisija sprejme delegirane akte, s katerimi podrobneje določi pravila za dejavnosti preverjanja oziroma metode za akreditacijo preveriteljev. Ker so navedene dejavnosti in metode vsebinsko povezane, se za to Uredbo uporabljata obe pravni podlagi.
- (2) Izvajanje člena 15(5) Uredbe (EU) 2015/757 zahteva splošen okvir pravil, da se zagotovi, da preveritelji, ki imajo tehnično zmogljivost za neodvisno in nepristransko izvajanje poverjenih nalog, ocenjevanje načrtov za spremljanje in preverjanje poročil o emisijah, pripravljenih v skladu z navedeno uredbo, opravljajo harmonizirano.
- (3) Pri izvajanju člena 16(3) Uredbe (EU) 2015/757 je treba zagotoviti sinergijo med celostnim okvirom za akreditacijo, ki ga določa Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, in posebnimi značilnostmi dejavnosti preverjanja in akreditiranja, ki se uporabljajo za emisije CO₂ iz sektorja pomorskega prevoza. V skladu s členom 16(2) Uredbe (EU) 2015/757 se Uredba (ES) št. 765/2008 uporablja za vidike akreditacije preveriteljev, ki jih ne obravnava Uredba (EU) 2015/757.
- (4) Za zagotovitev trdnosti in zanesljivosti sporočenih podatkov je treba zagotoviti, da preverjanje izvajajo neodvisni in usposobljeni preveritelji. V okviru sistema za preverjanje in akreditacijo se je treba izogniti nepotrebnemu podvajanju postopkov in organizacij, vzpostavljenih na podlagi drugih pravnih instrumentov Unije, saj bi to povečalo obremenitev držav članic ali gospodarskih subjektov. Zato je primerno uporabiti najboljše prakse, ki temeljijo na uporabi harmoniziranih standardov, ki jih je sprejel Evropski odbor za standardizacijo na podlagi mandata, ki ga je Komisija podelila v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, (kot sta harmonizirani standard glede zahtev za organe za potrjevanje in preverjanje toplogrednih plinov, ki se uporablja pri akreditaciji ali drugih oblikah priznavanja, in glede splošnih zahtev za akreditacijske organe, ki akreditirajo organe za ocenjevanje skladnosti, pri čemer so sklicevanja nanju objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*) ter dokumenta EA-6/03 in drugih tehničnih dokumentov, ki jih je pripravilo Evropsko združenje za akreditacijo.
- (5) V harmoniziranih pravilih za preveritelje glede ocenjevanja načrtov za spremljanje, preverjanja poročil o emisijah in izdaje listin o skladnosti je treba jasno opredeliti pristojnosti in dejavnosti preveriteljev.

⁽¹⁾ UL L 123, 19.5.2015, str. 55.⁽²⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).⁽³⁾ Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (UL L 204, 21.7.1998, str. 37).

- (6) Pri ocenjevanju načrtov za spremljanje morajo preveritelji izvesti vrsto dejavnosti za oceno popolnosti, relevantnosti in skladnosti informacij, ki jih je zadevna družba predložila v zvezi s postopkom spremljanja in poročanja na ladji, da lahko ugotovijo, ali je načrt skladen z Uredbo (EU) 2015/757.
- (7) V skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1927 ⁽¹⁾ se lahko družbe pri predložitvi načrta za spremljanje ladje sklicujejo na informacije o obstoječih postopkih in kontrolah ladje, ki jih zajemajo harmonizirani standardi o kakovosti, okolju in upravljanju z energijo (npr. EN ISO 9001:2015, EN ISO 14001:2015, EN ISO 50001:2011) ali ki so v okviru Mednarodnega kodeksa ravnanja za varno upravljanje ladij (Kodeks ISM) ⁽²⁾ ali načrta upravljanja energetske učinkovitosti za ladje (SEEMP) ⁽³⁾. Da bi zagotovili usklajen pristop, je treba preveriteljem omogočiti, da jih preučijo, kolikor so relevantni za spremljanje in sporočanje podatkov v skladu z Uredbo (EU) 2015/757 in to uredbo.
- (8) Zagotavljanje dokumentov in izmenjava relevantnih informacij med družbami in preveritelji sta bistvena za vse vidike postopka preverjanja, zlasti za oceno načrta za spremljanje, izvedbo ocene tveganja in preverjanje poročila o emisijah. Treba je določiti sklop harmoniziranih zahtev za zagotavljanje informacij in dokumentov, ki se dajo na voljo preveritelju pred začetkom dejavnosti preverjanja in na drugih točkah v postopku preverjanja.
- (9) Preveritelj mora pri preverjanju poročila o emisijah v skladu z odstavki 1, 2 in 3 člena 15 Uredbe (EU) 2015/757 uporabiti pristop, ki temelji na tveganju. Analiza dovzetnosti sporočenih podatkov za morebiti bistvene napačne navedbe je bistven del postopka preverjanja, na podlagi katerega se določi, kako mora preveritelj opravljati dejavnosti preverjanja.
- (10) Cel postopek preverjanja poročil o emisijah, vključno z obiski na kraju samem, je tesno povezan z rezultati analize tveganja napačnih navedb. Preveritelja je treba zavezati k prilagoditvi ene ali več dejavnosti preverjanja glede na ugotovitve in informacije, pridobljene med postopkom preverjanja, da se izpolnijo zahteve doseganja razumnega zagotovila.
- (11) Da bi v skladu s členom 4(3) Uredbe (EU) 2015/757 zagotovili skladnost in primerljivost spremljanih podatkov, mora biti načrt za spremljanje, ki je bil ocenjen kot zadovoljiv, za preveritelja referenčna točka pri ocenjevanju ladijskega poročila o emisijah. Preveritelj mora oceniti, ali so bili načrt in potrebni postopki izvedeni pravilno. Družbo obvesti o morebitnih neskladnostih ali napačnih navedbah, ki jih ugotovi. Preveritelj sporoči nepopravljene napačne navedbe ali neodpravljene neskladnosti, ki vodijo do pomembnih napak v poročilu o preverjanju, in navede, da poročilo o emisijah ni v skladu z Uredbo (EU) 2015/757 ter to uredbo.
- (12) Vse dejavnosti v okviru postopka preverjanja poročila o emisijah so medsebojno povezane in se morajo končati z izdajo poročila o preverjanju, ki vsebuje izjavo o rezultatih preverjanja. Stopnja zagotovila mora biti povezana s tem, kako temeljito in natančno so bile opravljene dejavnosti preverjanja, ter z besedilom izjave o preverjanju. Harmonizirane zahteve za izvajanje dejavnosti preverjanja in poročila o preverjanju bi zagotovile, da bi vsi preveritelji uporabljali iste standarde.
- (13) Dejavnosti preverjanja, vključno z ocenjevanjem načrtov za spremljanje in preverjanjem poročil o emisijah, morajo opraviti usposobljeni preveritelji in osebe. Za zagotovitev usposobljenosti zadevnega osebja za opravljanje nalog, ki so jim zaupane, morajo preveritelji uvesti in stalno izboljševati notranje postopke. Merila za ugotavljanje usposobljenosti preveritelja morajo biti enaka v vseh državah članicah ter preverljiva, objektivna in pregledna.
- (14) Za spodbujanje visoke kakovosti dejavnosti preverjanja je treba oblikovati harmonizirana pravila, da se določi, ali je preveritelj usposobljen, neodvisen in nepristranski in lahko torej opravlja potrebne dejavnosti.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1927 z dne 4. novembra 2016 o predlogah načrtov za spremljanje, poročil o emisijah in listin o skladnosti v skladu z Uredbo (EU) 2015/757 Evropskega parlamenta in Sveta o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju (UL L 299, 5.11.2016, str. 1).

⁽²⁾ Mednarodna pomorska organizacija (IMO) ga je sprejela z resolucijo skupščine A.741(18).

⁽³⁾ Pravilo 22 MARPOL, Priloga VI.

- (15) Potreben je splošen okvir pravil za akreditacijo pravnih subjektov, da se zagotovi, da so preveritelji tehnično usposobljeni za izvajanje zaupanih nalog neodvisno, nepristransko in v skladu z zahtevami in načeli iz Uredbe (EU) 2015/757, Uredbe (ES) št. 765/2008 in te uredbe.
- (16) V skladu s členom 16(2) Uredbe (EU) 2015/757 se morajo za splošna načela in zahteve za nacionalne akreditacijske organe uporabljati členi 4–12 Uredbe (ES) št. 765/2008.
- (17) V skladu z običajno prakso Komisije, da se pri pripravi osnutkov delegiranih aktov posvetuje s strokovnjaki, je bila pod okriljem Evropskega foruma za trajnostni pomorski promet (ESSF) ustanovljena „podskupina za preverjanje in akreditacijo spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu“, ki združuje strokovnjake iz držav članic, industrije in drugih relevantnih organizacij, vključno s civilno družbo. Podskupina je priporočila vrsto elementov, ki naj jih zajema ta uredba. Evropski forum za trajnostni pomorski promet je na plenarnem zasedanju 28. junija 2016 potrdil njihove osnutke priporočil o navedenih vidikih –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba predpisuje določbe glede ocenjevanja načrtov za spremljanje in preverjanje poročil o emisijah. Določa tudi zahteve glede usposobljenosti in postopkov.

Ta uredba določa pravila za akreditacijo preveriteljev in nadzor nad njimi s strani nacionalnih akreditacijskih organov v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „akreditacija“ pomeni potrditev s strani nacionalnega akreditacijskega organa, da preveritelj izpolnjuje zahteve harmoniziranih standardov v smislu člena 2(9) Uredbe (ES) št. 765/2008 in zahteve iz te uredbe ter je zato usposobljen za opravljanje dejavnosti preverjanja v skladu s poglavjem II;
- (2) „neskladnost“ pomeni:
- (a) za namene ocenjevanja načrta za spremljanje – da načrt ne izpolnjuje zahtev iz členov 6 in 7 Uredbe (EU) 2015/757 ter Izvedbene uredbe (EU) 2016/1927;
 - (b) za namene preverjanja poročil o emisijah – da emisije CO₂ in druge relevantne informacije niso sporočene v skladu z metodologijo spremljanja, opisano v načrtu za spremljanje, ki ga je akreditirani preveritelj ocenil kot zadovoljivega;
 - (c) za namene akreditacije – vsako dejanje ali opustitev s strani preveritelja, ki je v nasprotju z zahtevami iz Uredbe (EU) 2015/757 in te uredbe;
- (3) „razumno zagotovilo“ pomeni visoko, vendar ne absolutno stopnjo zagotovila, pozitivno izraženega v izjavi o preverjanju, da poročilo o emisijah, ki se preverja, ne vsebuje bistvenih napačnih navedb;
- (4) „raven pomembnosti“ pomeni količinski prag ali mejno vrednost, nad katero preveritelj napačne navedbe vsako posebej ali skupaj z drugimi šteje za bistvene;
- (5) „tveganje pri delovanju“ pomeni dovzetnost parametra v poročilu o emisijah za napačne navedbe, ki bi bile lahko vsaka posebej ali skupaj z drugimi bistvene, preden se upošteva učinek vseh povezanih dejavnosti kontroliranja;

- (6) „tveganje pri kontroliranju“ pomeni dovzetnost parametra v poročilu o emisijah za napačne navedbe, ki bi bile lahko vsaka posebej ali skupaj z drugimi napačnimi navedbami bistvene in jih sistem kontroliranja ne prepreči ali zazna in popravi pravočasno;
- (7) „tveganje pri odkrivanju“ pomeni tveganje, da preveritelj ne odkrije bistvene napačne navedbe;
- (8) „tveganje pri preverjanju“ pomeni tveganje, da bi preveritelj izrazil neprimerno mnenje pri preverjanju, če so v poročilu o emisijah bistvene napačne navedbe, pri čemer je to tveganje lahko tveganje pri delovanju, pri kontroliranju in pri odkrivanju;
- (9) „napačna navedba“ pomeni izpustitev, napačno prikazovanje ali napako v sporočenih podatkih, pri čemer se negotovost, dovoljena v skladu z Uredbo (EU) 2015/757, ne upošteva, upoštevajo pa se smernice Komisije o teh zadevah;
- (10) „bistvena napačna navedba“ pomeni napačno navedbo, ki po mnenju preveritelja posebej ali skupaj z drugimi napačnimi navedbami presega raven pomembnosti ali ki bi lahko vplivala na skupne sporočene emisije ali druge relevantne informacije;
- (11) „kraj sam“ za namene ocenjevanja načrta za spremljanje ali preverjanja poročila o emisijah ladje pomeni lokacijo, na kateri se opredeli in upravlja postopek spremljanja, vključno z lokacijami, na katerih se kontrolirajo in shranjujejo relevantni podatki in informacije;
- (12) „notranja dokumentacija o preverjanju“ pomeni vso notranjo dokumentacijo, ki jo zbere preveritelj, da zabeleži dokumentarne dokaze in utemeljitve o dejavnostih, ki se opravljajo pri ocenjevanju načrta za spremljanje ali preverjanju poročila o emisijah v skladu s to uredbo;
- (13) „revizor spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu“ pomeni posameznega člana skupine za preverjanje, ki je odgovoren za ocenjevanje načrta za spremljanje ali preverjanje poročila o emisijah;
- (14) „neodvisni pregledovalec“ pomeni osebo, ki jo preveritelj določi posebej za izvedbo dejavnosti notranjega pregleda in ki pripada istemu subjektu, vendar ni opravila nobene dejavnosti preverjanja, ki se pregleduje;
- (15) „tehnični strokovnjak“ pomeni osebo, ki zagotovi podrobno strokovno znanje in izkušnje o posebnih vsebinah, potrebne za opravljanje dejavnosti preverjanja za namene poglavja II in dejavnosti akreditiranja za namene poglavij IV in V;
- (16) „ocenjevalec“ pomeni osebo, ki jo nacionalni akreditacijski organ določi za to, da sam ali kot del ocenjevalne skupine oceni preveritelja v skladu s to uredbo;
- (17) „vodilni ocenjevalec“ pomeni ocenjevalca, ki je v celoti odgovoren za ocenjevanje preveritelja v skladu s to uredbo.

Člen 3

Domneva o skladnosti

Če preveritelj dokaže skladnost z merili iz relevantnih harmoniziranih standardov v smislu člena 2(9) Uredbe (ES) št. 765/2008 ali deli navedenih standardov, pri čemer so sklicevanja nanje objavljena v *Uradnem listu Evropske unije*, domnevno izpolnjuje zahteve iz poglavij II in III te uredbe, kolikor veljavni harmonizirani standardi zajemajo te zahteve.

POGLAVJE II

DEJAVNOSTI PREVERJANJA

ODDELEK 1

Ocena načrtov za spremljanje

Člen 4

Informacije, ki jih zagotovijo družbe

1. Družbe preveritelju za svojo ladjo predložijo načrt za spremljanje z uporabo predloge, ki ustreza vzorcu iz Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2016/1927. Če načrt za spremljanje ni v angleščini, poskrbijo za angleški prevod.

2. Pred začetkom ocenjevanja načrta za spremljanje družba preveritelju predloži tudi vsaj:
 - (a) relevantno dokumentacijo ali opis naprav na ladji, na katere se sklicuje načrt, vključno s potrdili o virih emisij, po potrebi uporabljenimi merilniki pretoka, po potrebi postopki ali diagrami poteka, ki so bili pripravljani in vzdrževani zunaj načrta;
 - (b) v primeru sprememb sistema spremljanja in poročanja iz točk (c) in (d) člena 7(2) Uredbe (EU) 2015/757 relevantne posodobljene različice ali nove dokumente, ki omogočajo oceno spremenjenega načrta.
3. Družba na zahtevo predloži vse druge informacije, ki se štejejo kot relevantne za izvedbo ocene načrta.

Člen 5

Ocenjevanje načrtov za spremljanje

1. Pri ocenjevanju načrtov za spremljanje preveritelj obravnava trditve o popolnosti, točnosti, relevantnosti in skladnosti informacij, predloženih v načrtu za spremljanje, z Uredbo (EU) 2015/757.
2. Preveritelj vsaj:
 - (a) oceni, ali je družba uporabila ustrezno predlogo načrta za spremljanje in ali so predložene informacije za vse obvezne postavke iz Priloge I k Izvedbeni uredbi (EU) 2016/1927;
 - (b) preveri, da informacije v načrtu za spremljanje natančno in popolno opisujejo vire emisij in merilno opremo na krovu ladje ter sisteme in postopke, ki se uporabljajo za spremljanje relevantnih informacij in poročanje o njih v skladu z Uredbo (EU) 2015/757;
 - (c) zagotovi, da je za primer, da želi ladja koristiti odstopanje od spremljanja goriva in emisij CO₂ „po posamezni plovbi“ v skladu s členom 9(2) Uredbe (EU) 2015/757, vzpostavljena ustrezna ureditev spremljanja;
 - (d) po potrebi oceni, ali so informacije, ki jih je družba predložila v zvezi z elementi, postopki in kontrolami, uvedenimi v okviru obstoječih sistemov upravljanja na ladji ali ki jih zajemajo ustrezni harmonizirani standardi o kakovosti, okolju ali upravljanju, relevantne za spremljanje emisij CO₂ in druge relevantne informacije ter sporočanje v skladu z uredbo (EU) 2015/757 in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1928 ⁽¹⁾.
3. Za namene ocenjevanja načrta za spremljanje lahko preveritelj uporabi preiskavo, pregled dokumentov, opazovanje ali kakršno koli drugo revizijsko tehniko, za katero meni, da je ustrezna.

Člen 6

Obiski na kraju samem

1. Preveritelj izvede obiske na kraju samem, da bi pridobil zadostno razumevanje postopkov, opisanih v načrtu za spremljanje, in potrdil, da so informacije v njem točne.
2. Preveritelj določi lokacijo ali lokacije obiskov na kraju samem, ob upoštevanju mesta, kjer je shranjena kritična masa relevantnih podatkov, vključno z elektronskimi ali tiskanimi izvodi dokumentov, katerih originali se hranijo na ladji, ter mesta, kjer se izvajajo dejavnosti toka podatkov.
3. Preveritelj tudi določi dejavnosti, ki se morajo izvesti, in čas, potreben za obisk na kraju samem.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1928 z dne 4. novembra 2016 o določitvi prepeljanega tovora za kategorije ladij, ki niso potniške ladje, ladje ro-ro ali kontejnerske ladje, na podlagi Uredbe (EU) 2015/757 Evropskega parlamenta in Sveta o spremljanju emisij ogljikovega dioksida iz pomorskega prevoza, poročanju o njih in njihovem preverjanju (UL L 299, 5.11.2016, str. 22).

4. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko preveritelj odreče obisku na kraju samem, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- (a) preveritelj ima zadostno razumevanje sistemov spremljanja in poročanja na ladji, kar vključuje dejstvo, da obstajajo ter da jih družba izvaja in z njimi dejansko upravlja;
 - (b) narava in kompleksnost sistema za spremljanje in poročanje na ladji sta takšni, da obisk na kraju samem ni potreben;
 - (c) vse potrebne informacije je preveritelj sposoben pridobiti in oceniti na daljavo.
5. Če se preveritelj v skladu z odstavkom 4 odreče obisku na kraju samem, v notranji dokumentaciji o preverjanju utemelji, zakaj ni opravil obiska na kraju samem.

Člen 7

Odpravljanje neskladnosti v načrtu za spremljanje

1. Če preveritelj med ocenjevanjem načrta za spremljanje ugotovi neskladnosti, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti družbo ter zahteva ustrezne popravke v predlaganem časovnem okviru.
2. Družba odpravi vse neskladnosti, ki jih sporoči preveritelj, in v dogovorjenem časovnem okviru preveritelju predloži revidiran načrt za spremljanje, kar preveritelju omogoča, da ga pred začetkom poročevalnega obdobja ponovno oceni.
3. Preveritelj v notranji dokumentaciji o preverjanju zabeleži vse neskladnosti, ki so bile odpravljene med ocenjevanjem načrta za spremljanje, in jih označi kot odpravljene.

Člen 8

Neodvisen pregled ocenjevanja načrta za spremljanje

1. Skupina za preverjanje imenovanemu neodvisnemu pregledovalcu predloži notranjo dokumentacijo o preverjanju in osnutke sklepov na podlagi ocene načrta nemudoma in preden o tem obvesti družbo.
2. Neodvisni pregledovalec s pregledom zagotovi, da je bil načrt za spremljanje ocenjen v skladu s to uredbo ter da sta zagotovljeni ustrezna strokovna skrbnost in presoja.
3. Neodvisni pregled zajema celoten postopek ocenjevanja, ki je opisan v tem poglavju in evidentiran v notranji dokumentaciji o preverjanju.
4. Preveritelj vključi rezultate neodvisnega pregleda v notranjo dokumentacijo o preverjanju.

Člen 9

Ugotovitve preveritelja na podlagi ocenjevanja načrta za spremljanje

Na podlagi informacij, zbranih med ocenjevanjem načrta za spremljanje, preveritelj družbo nemudoma pisno obvesti o sprejetih ugotovitvah in navede:

- (a) ali je načrt spremljanja ocenjen kot skladen z Uredbo (EU) 2015/757;
- (b) ali načrt spremljanja vsebuje neskladnosti, zaradi katerih ni skladen z Uredbo (EU) 2015/757.

ODDELEK 2

Preverjanje poročil o emisijah

Člen 10

Informacije, ki jih zagotovijo družbe

1. Pred začetkom preverjanja poročila o emisijah družbe preveritelju predložijo naslednje podporne informacije:
 - (a) seznam plovb, ki so jih v obdobju poročanja iz člena 10 Uredbe (EU) 2015/757 izvedle zadevne ladje;

- (b) po potrebi izvod poročila o emisijah iz prejšnjega leta, če preveritelj za navedeno poročilo ni opravil preverjanja;
- (c) po potrebi izvod uporabljenega načrta ali načrtov za spremljanje, vključno z dokazi za ugotovitve na podlagi ocenjevanja, ki jo je opravil akreditiran preveritelj.
2. Ko preveritelj opredeli posamezne dele dokumentov, za katere meni, da so pomembni za namene preverjanja, družbe zagotovijo tudi naslednje podporne informacije:
- (a) izvode uradnega ladijskega dnevnika in knjige olj (če sta ločena);
- (b) izvode dokumentov o oskrbi z gorivom;
- (c) izvode dokumentov, ki vsebujejo informacije o številu prepeljanih potnikov in količini prepeljanega tovora, prepluto razdaljo in čas, preživet na morju, za plovbe ladje v poročevalnem obdobju.
3. Poleg tega, in če je to primerno glede na uporabljeno metodo spremljanja, lahko preveritelji družbo pozovejo k predložitvi:
- (a) pregleda informacijskih sistemov, ki prikazuje tok podatkov za ustrezno ladjo;
- (b) dokaze o vzdrževanju in zanesljivosti/nezanesljivosti merilne opreme/merilnikov pretoka (npr. potrdila o umerjanju);
- (c) izvleček podatkov o dejavnosti porabe goriva iz merilnikov pretoka;
- (d) izvode dokazil o odčitavanju merilnikov posod za gorilo;
- (e) izvleček podatkov o dejavnosti iz sistemov za merjenje neposrednih emisij;
- (f) vse druge informacije, potrebne za preverjanje poročila o emisijah.
4. V primeru zamenjave družbe vpletene družbe ravna s primerno skrbnostjo pri zagotavljanju zgoraj navedenih podpornih dokumentov ali informacij v zvezi s plovbami, ki so bile opravljene pod odgovornostjo ene ali druge, preveritelju.
5. Družbe hranijo zgoraj navedene informacije za obdobja, določena v Mednarodni konvenciji o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij iz leta 1973 (v nadaljnjem besedilu: konvencija MARPOL) in Mednarodni konvenciji o varstvu človeškega življenja na morju iz leta 1988 (v nadaljnjem besedilu: konvencija SOLAS). Preveritelj lahko do izdaje listine o skladnosti v skladu s členom 17 Uredbe (EU) 2015/757 zahteva katere koli informacije iz odstavkov 1, 2 in 3.

Člen 11

Ocena tveganja, ki jo izvedejo preveritelji

1. Preveritelj poleg elementov iz odstavkov 1, 2 in 3 člena 15 Uredbe (EU) 2015/757 opredeli in preuči vse naslednje:
- (a) tveganja pri delovanju;
- (b) tveganja pri kontroliranju;
- (c) tveganja pri odkrivanju.
2. Preveritelj upošteva področja višjega tveganja pri preverjanju in vsaj naslednje: podatke o plovbi, porabo goriva, emisije CO₂, prepluto razdaljo, čas, preživet na morju, prepeljani tovor ter združevanje podatkov v poročilu o emisijah.
3. Preveritelj pri opredeljevanju in analizi vidikov iz odstavka 2 upošteva obstoj, popolnost, točnost, skladnost, preglednost in relevantnost sporočenih informacij.
4. Na podlagi informacij, pridobljenih med preverjanjem, preveritelj po potrebi revidira oceno tveganja in spremeni ali ponovi dejavnosti preverjanja, ki jih mora opraviti.

*Člen 12***Načrt preverjanja**

Preveritelj pripravi osnutek načrta preverjanja, ki je v skladu s pridobljenimi informacijami in opredeljenimi tveganji iz ocene tveganja. Načrt preverjanja vključuje vsaj:

- (a) program preverjanja, v katerem sta opredeljena narava in obseg dejavnosti preverjanja ter čas in način opravljanja teh dejavnosti;
- (b) načrt za vzorčenje podatkov, ki določa obseg in metode vzorčenja podatkov v zvezi s podatkovnimi točkami, na katerih temeljijo skupne emisije CO₂, poraba goriva ali druge relevantne informacije v poročilu o emisijah.

*Člen 13***Dejavnosti preverjanja v zvezi s poročilom o emisijah**

1. Preveritelj izvaja načrt preverjanja in na podlagi ocene tveganja preverja, ali sistema spremljanja in poročanja, kot sta opisana v načrtu za spremljanje, ki je bil ocenjen kot zadovoljiv, dejansko obstajata in se pravilno izvajata.

Zato preveritelj preuči možnost izvajanja vsaj naslednjih vrst postopkov:

- (a) raziskave pri ustreznem osebju;
 - (b) pregleda dokumentov;
 - (c) opazovanja in postopkov na podlagi obiskov.
2. Po potrebi preveritelj preveri, ali se dejavnosti notranje kontrole, opisane v načrtu za spremljanje, učinkovito izvajajo. Zato lahko preuči možnost preskušanja učinkovitosti dokumentiranih kontrol na podlagi vzorca.

*Člen 14***Preverjanje sporočenih podatkov**

1. Preveritelj preveri podatke, sporočene v poročilu o emisijah, s: podrobnim preskušanjem, vključno s sledenjem podatkov do primarnega podatkovnega vira; navzkrižnim preverjanjem podatkov z zunanji podatkovnimi viri, vključno s podatki sledenja ladje; usklajevanjem; preverjanjem pragov v zvezi z ustreznimi podatki in opravljanjem ponovnih izračunov.

2. Pri preverjanju podatkov iz odstavka 1 preveritelj preveri:

- (a) popolnost virov emisij, kot so opisani v načrtu za spremljanje;
- (b) popolnost podatkov, vključno s tistimi o plovbah, sporočenih v okviru Uredbe (EU) 2015/757;
- (c) skladnost med sporočenimi združenimi podatki in podatki iz ustrezne dokumentacije ali primarnih virov;
- (d) po potrebi skladnost med podatki o skupni porabi goriva in podatki o kupljenem ali drugače dobavljenem gorivu na zadevno ladjo;
- (e) zanesljivost in natančnost podatkov.

*Člen 15***Raven pomembnosti**

1. Za namene preverjanja podatkov o porabi goriva in emisijah CO₂ v poročilu o emisijah je raven pomembnosti določena na 5 % skupne sporočene vrednosti za vsako postavko v poročevalnem obdobju.

2. Za namene preverjanja drugih relevantnih podatkov v poročilu o emisijah, tj. o prepeljanem tovoru, prevoznih dejavnosti, prepluti razdalji in času, preživetem na morju, je raven pomembnosti določena na 5 % skupne sporočene vrednosti za vsako postavko v poročevalnem obdobju.

Člen 16

Obiski na kraju samem

1. Preveritelj izvede obiske na kraju samem, da bi pridobil zadostno razumevanje sistema spremljanja in poročanja v družbi in na ladji, kot sta opisana v načrtu za spremljanje.
2. Preveritelj določi lokacijo ali lokacije obiskov na kraju samem na podlagi rezultatov ocene tveganja in ob upoštevanju mesta, kjer je shranjena kritična masa relevantnih podatkov, vključno z elektronskimi ali tiskanimi izvodi dokumentov, katerih originali se hranijo na ladji, ter mesta, kjer se izvajajo dejavnosti toka podatkov.
3. Preveritelj tudi določi dejavnosti, ki se morajo izvesti, in čas, potreben za obisk na kraju samem.
4. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko preveritelj odreče obisku na kraju samem, če je na podlagi rezultatov ocene tveganja izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (a) preveritelj ima zadostno razumevanje sistemov spremljanja in poročanja na ladji, kar vključuje dejstvo, da obstajajo ter da jih družba izvaja in z njimi dejansko upravlja;
 - (b) narava in kompleksnost sistema za spremljanje in poročanje na ladji sta takšni, da obisk na kraju samem ni potreben;
 - (c) preveritelj je zmožen na daljavo pridobiti in oceniti vse zahtevane informacije, vključno s pravilno uporabo metodologije, opisane v načrtu za spremljanje, in preverjanjem podatkov, sporočenih v poročilu o emisijah.
5. Preveritelj se lahko odloči za obisk ladje na podlagi rezultatov obiska na kraju samem na kopenski lokaciji, če ugotovi, da je potrebno preverjanje na krovu, da bi se zmanjšalo tveganje za bistvene napačne navedbe v poročilu o emisijah.
6. Če se preveritelj v skladu z odstavkom 4 odreče obisku na kraju samem, v notranji dokumentaciji o preverjanju utemelji svojo odločitev.

Člen 17

Popravljanje napačnih navedb in odprava neskladnosti v poročilu o emisijah

1. Če preveritelj med preverjanjem poročila o emisijah ugotovi napačne navedbe ali neskladja, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti družbo ter zahteva ustrezne popravke v razumnem roku.
2. Preveritelj v notranji dokumentaciji o preverjanju zabeleži vse napačne navedbe in neskladnosti, ki so bile popravljene oziroma odpravljene med preverjanjem, in jih označi kot popravljene oziroma odpravljene.
3. Če družba ne popravi napačnih navedb ali odpravi neskladnosti iz odstavka 1, preveritelj pred izdajo poročila o preverjanju družbo pozove, naj pojasni glavne vzroke za napačne navedbe ali neskladnosti.
4. Preveritelj določi, ali nepopravljene napačne navedbe vsaka posebej ali skupaj z drugimi napačnimi navedbami vplivajo na skupne sporočene emisije ali druge relevantne informacije in ali lahko to povzroči bistveno napačne navedbe.
5. Preveritelj lahko napačne navedbe ali neskladnosti, ki so vsaka posebej ali skupaj z drugimi napačnimi navedbami pod ravnijo pomembnosti iz člena 15, šteje za bistvene napačne navedbe, če je to upravičeno zaradi resnosti in vrste napačnih navedb ter posebnih okoliščin, v katerih so nastale.

Člen 18

Zaključek preverjanja poročila o emisijah

Da bi zaključil preverjanje poročila o emisijah, preveritelj vsaj:

- (a) potrdi, da so bile izvedene vse dejavnosti preverjanja;
- (b) na združenih podatkih izvede končne analizne postopke, da zagotovi, da v njih ni bistvenih napačnih navedb;

- (c) preveri, ali informacije v poročilu izpolnjujejo zahteve iz Uredbe (EU) 2015/757;
- (d) pred izdajo poročila pripravi notranjo dokumentacijo o preverjanju in osnutek poročila ter ju v skladu s členom 21 predloži neodvisnemu pregledovalcu;
- (e) nekoga pooblasti, da na podlagi ugotovitev neodvisnega pregledovalca in dokazov iz notranje dokumentacije o preverjanju potrdi poročilo, ter o tem obvesti družbo;
- (f) obvesti Komisijo in državo zastave ladje, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo listine o skladnosti.

Člen 19

Priporočila za izboljšave

1. Preveritelj družbi sporoči priporočila za izboljšave glede na nepopravljene napačne navedbe in neodpravljene neskladnosti, ki ne vodijo do bistvenih napačnih navedb.
2. Preveritelj lahko glede na rezultate dejavnosti preverjanja sporoči druga priporočila za izboljšave, za katere meni, da so relevantne.
3. Pri sporočanju priporočil družbi je preveritelj nepristranski do družbe, ladje ter sistema spremljanja in poročanja. Svoje nepristranskosti ne ogrozi z dajanjem nasvetov ali razvojem delov postopka spremljanja in poročanja na podlagi Uredbe (EU) 2015/757.

Člen 20

Poročilo o preverjanju

1. Preveritelj na podlagi zbranih informacij družbi izda poročilo o preverjanju za vsako preverjano poročilo o emisijah.
2. Poročilo o preverjanju vsebuje izjavo, s katero se poročilo o emisijah potrdi kot zadovoljivo ali nezadovoljivo, če vsebuje bistvene napačne navedbe, ki niso bile popravljene pred izdajo poročila.
3. Za namene odstavka 2 se za poročilo o emisijah šteje, da je potrjeno kot zadovoljivo le, če v njem ni bistvenih napačnih navedb.
4. Poročilo o preverjanju vsebuje vsaj naslednje elemente:
 - (a) ime družbe in identifikacijo ladje;
 - (b) naslov, iz katerega je jasno razvidno, da gre za poročilo o preverjanju;
 - (c) identiteto preveritelja;
 - (d) sklic na poročilo o emisijah in poročevalno obdobje, ki se preverja;
 - (e) sklic na enega ali več načrtov za spremljanje, ki so bili ocenjeni kot zadovoljivi;
 - (f) sklic na uporabljene standarde za preverjanje;
 - (g) povzetek postopkov preveritelja, vključno z informacijami o obiskih na kraju samem ali razlogi za to, da se jim je odrekel;
 - (h) po potrebi povzetek pomembnih sprememb načrta za spremljanje ter podatkov o dejavnostih v poročevalnem obdobju;
 - (i) izjavo o preverjanju;
 - (j) opis nepopravljenih napačnih navedb in neodpravljenih neskladnosti, vključno z njihovo vrsto in resnostjo, ali imajo bistven vpliv in morebitnimi elementi poročila o emisijah, na katere se navezujejo;
 - (k) po potrebi priporočila za izboljšave;
 - (l) datum poročila o preverjanju in podpis pooblaščenice osebe v imenu preveritelja.

Člen 21

Neodvisen pregled poročila o emisijah

1. Neodvisni pregledovalec s pregledom notranje dokumentacije o preverjanju in osnutka poročila o preverjanju potrdi, da je bil postopek preverjanja izveden v skladu s to uredbo ter da sta bili zagotovljeni ustrezna strokovna skrbnost in presoja.
2. Neodvisen pregled zajema celoten postopek preverjanja, ki je določen v tem oddelku in zabeležen v notranji dokumentaciji o preverjanju.
3. Preveritelj po potrditvi poročila o preverjanju v skladu s členom 18(e) vključi rezultate neodvisnega pregleda v notranjo dokumentacijo o preverjanju.

POGLAVJE III

ZAHTEVE ZA PREVERITELJE

Člen 22

Postopek ohranjanja usposobljenosti

1. Preveritelj uvede, dokumentira, izvaja in vzdržuje postopek ohranjanja usposobljenosti za zagotovitev usposobljenosti celotnega osebja, zadolženega za dejavnosti preverjanja, za dodeljene naloge.
2. Preveritelj za namene postopka ohranjanja usposobljenosti iz odstavka 1 uvede, dokumentira, izvaja in vzdržuje vsaj:
 - (a) splošna merila usposobljenosti za celotno osebje, ki opravlja dejavnosti preverjanja, v skladu s členom 23(3);
 - (b) posebna merila usposobljenosti za vsako funkcijo pri preveritelju, ki opravlja dejavnosti preverjanja, zlasti za revizorja spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu, neodvisnega pregledovalca in tehničnega strokovnjaka v skladu s členi 24, 25 in 26;
 - (c) metodo za zagotavljanje stalne usposobljenosti in rednega ocenjevanja vsega osebja, ki opravlja dejavnosti preverjanja;
 - (d) postopek za zagotavljanje stalnega usposabljanja osebja, ki opravlja dejavnosti preverjanja.
3. Preveritelj redno, vsaj enkrat na leto, spremlja osebje, ki opravlja dejavnosti preverjanja, da potrdi ohranjanje njegove usposobljenosti.

Člen 23

Skupine za preverjanje

1. Za vsako preverjanje preveritelj določi skupino za preverjanje, ki je sposobna opravljati dejavnosti preverjanja iz členov 5 do 20.
2. Skupino za preverjanje sestavljajo vsaj en revizor spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu ter glede na razumevanje kompleksnosti nalog, ki jih je treba izvesti, s strani preveritelja in njegove zmožnosti, da izvede potrebno oceno tveganja, ustrezno število dodatnih revizorjev spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu in/ali tehničnih strokovnjakov.
3. Člani skupine jasno razumejo svoje posamezne naloge v postopku preverjanja in se lahko učinkovito sporazumevajo v jeziku, potrebnem za opravljanje nalog preverjanja ter proučitev informacij, ki jih je predložila družba.

Člen 24

Zahteve glede usposobljenosti za revizorje spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu

1. Revizorji spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu so usposobljeni za ocenjevanje načrtov za spremljanje in preverjanje poročil o emisijah v skladu z Uredbo (EU) 2015/757 in to uredbo.

2. Zato imajo revizorji spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu vsaj:
 - (a) znanje o Uredbi (EU) 2015/757, tej uredbi, Izvedbeni uredbi (EU) 2016/1927, Izvedbeni uredbi (EU) 2016/1928 ter relevantnih smernicah Komisije;
 - (b) znanje in izkušnje na področju revidiranja podatkov in informacij, vključno z:
 - (i) metodologijami revidiranja podatkov in informacij, uporabo ravni pomembnosti in ocenjevanjem bistvenosti napačnih navedb;
 - (ii) analizo tveganja pri delovanju in kontroliranju;
 - (iii) tehnikami vzorčenja, ki se uporabljajo pri vzorčenju podatkov in preverjanju kontrolnih dejavnosti;
 - (iv) ocenjevanjem podatkovnih in informacijskih sistemov, sistemov IT, dejavnosti toka podatkov, kontrolnih dejavnosti, kontrolnih sistemov in postopkov za kontrolne dejavnosti.
3. Poleg tega se upoštevajo znanje in izkušnje s posameznega področja glede pomembnih vidikov, določenih v Prilogi.

Člen 25

Zahteve glede usposobljenosti za neodvisne pregledovalce

1. Neodvisni pregledovalec izpolnjuje zahteve glede usposobljenosti, ki se uporabljajo za revizorje spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu, kot je navedeno v členu 24.
2. Da bi ocenil, ali je notranja dokumentacija o preverjanju popolna in ali je bilo med dejavnostmi preverjanja zbranih dovolj dokazov, je neodvisni pregledovalec potrebno usposobljen za:
 - (a) analizo predloženih informacij in potrditev, da so popolne in celovite;
 - (b) opozarjanje na manjkajoče ali nasprotujoče si informacije;
 - (c) preverjanje tokov podatkov za oceno, ali notranja dokumentacija o preverjanju zagotavlja dovolj informacij za podporo osnutka ugotovitev, ki so predmet notranjega pregleda.

Člen 26

Pomoč tehničnih strokovnjakov

1. Če sta pri dejavnostih preverjanja ali postopku pregleda potrebna podrobno znanje in specifično strokovno znanje, lahko revizor spremljanja, poročanja in preverjanja pri ladijskem prevozu ali neodvisni pregledovalec vključita tehnične strokovnjake, ki delujejo pod njunim vodstvom in polno odgovornostjo.
2. Poleg znanja o specifični vsebini imajo tehnični strokovnjaki zadostno razumevanje vprašanj iz člena 24.

Člen 27

Postopki za dejavnosti preverjanja

1. Preveritelji uvedejo, dokumentirajo, izvajajo in vzdržujejo enega ali več postopkov za dejavnosti preverjanja iz členov 5 do 21.
2. Preveritelj pri uvedbi in izvajanju takih postopkov opravlja dejavnosti v skladu s harmoniziranim standardom, ki je skladen z Uredbo (ES) št. 765/2008, v zvezi z zahtevami za organe za potrjevanje in preverjanje toplogrednih plinov, ki se uporabljajo pri akreditaciji ali drugih oblikah priznavanja.

3. Preveritelji oblikujejo, dokumentirajo, izvajajo in vzdržujejo sistem vodenja kakovosti, s čimer zagotovijo stalni razvoj, izvajanje, izboljševanje ter pregledovanje postopkov v skladu s harmoniziranim standardom iz odstavka 2.
4. Poleg tega preveritelji uvedejo naslednje postopke in ureditve v skladu s harmoniziranim standardom iz odstavka 2:
 - (a) postopek in politiko komuniciranja z družbo;
 - (b) ustrezne ureditve za zagotavljanje zaupnosti pridobljenih informacij;
 - (c) postopek obravnave prizivov družb;
 - (d) postopek obravnave pritožb družb (vključno s časovnimi okviri);
 - (e) postopek izdaje revidiranega poročila o preverjanju, če je v poročilu o preverjanju ali poročilu o emisijah ugotovljena napaka po tem, ko je preveritelj poročilo o preverjanju predložil družbi.

Člen 28

Notranja dokumentacija o preverjanju

1. Preveritelj pripravi in zbere notranjo dokumentacijo o preverjanju, ki vsebuje vsaj:
 - (a) rezultate opravljenih dejavnosti preverjanja;
 - (b) načrt preverjanja in oceno tveganja;
 - (c) dovolj informacij za potrditev ocene načrta za spremljanje in osnutka poročila o preverjanju, vključno z utemeljitvijo sodbe o tem, ali so bile napačne navedbe bistvene.
2. Notranja dokumentacija o preverjanju se pripravi tako, da lahko neodvisni pregledovalec iz členov 8 in 21 ter nacionalni akreditacijski organ ocenita, ali je bilo preverjanje opravljeno v skladu s to uredbo.

Člen 29

Evidenca in sporočanje

1. Preveritelji vodijo evidenco, vključno z evidenco o usposobljenosti in nepristranskosti osebja, s čimer dokazujejo skladnost s to uredbo.
2. Preveritelji zagotavljajo zaupnost informacij, pridobljenih med preverjanjem, v skladu s harmoniziranim standardom iz člena 27.

Člen 30

Nepriistranskost in neodvisnost

1. Preveritelji so organizirani tako, da zagotavljajo svojo objektivnost, neodvisnost in nepristranskost. Za namene te uredbe se uporabljajo ustrezne zahteve iz harmoniziranega standarda iz člena 27.
2. Preveritelji ne opravljajo dejavnosti preverjanja za družbo, ki predstavlja nesprejemljivo tveganje za njeno nepristranskost ali povzroča navzkrižje interesov.
3. Med drugim se šteje, da obstaja nesprejemljivo tveganje za nepristranskost ali navzkrižje interesov, če preveritelj ali kateri koli del iste pravne osebe ali osebje in vsi pogodbeni delavci, ki sodelujejo pri preverjanju, zagotavljajo:
 - (a) svetovalne storitve za pripravo dela postopka spremljanja in poročanja, opisanega v načrtu za spremljanje, vključno s pripravo metodologije spremljanja, osnutka poročila o emisijah in osnutka načrta za spremljanje;
 - (b) tehnično pomoč za pripravo ali vzdrževanje sistema za spremljanje in sporočanje emisij ali drugih relevantnih informacij v okviru Uredbe (EU) 2015/757.

4. Preveritelji pri neodvisnem pregledu ali izdaji poročila o preverjanju ne uporabljajo zunanjih izvajalcev.
5. Če preveritelji za druge dejavnosti preverjanja uporabljajo zunanje izvajalce, morajo izpolnjevati ustrezne zahteve iz harmoniziranega standarda iz člena 27.
6. Preveritelji uvedejo, dokumentirajo, izvajajo in vzdržujejo postopek za zagotavljanje svoje stalne nepristranskosti in neodvisnosti ter stalne neodvisnosti in nepristranskosti delov iste pravne osebe in celotnega osebja. V primeru uporabe zunanji izvajalcev se za pogodbene delavce, ki sodelujejo pri preverjanju, uporabljajo iste obveznosti. Navedeni postopek izpolnjuje ustrezne zahteve iz harmoniziranega standarda iz člena 27.

POGLAVJE IV

AKREDITACIJA PREVERITELJEV

Člen 31

Obseg akreditacije

Obseg akreditacije preveriteljev zajema oceno načrtov za spremljanje in preverjanje poročil o emisijah.

Člen 32

Cilji postopka akreditacije

V postopku akreditacije in med nadzorom akreditiranih preveriteljev nacionalni akreditacijski organi v skladu s členi 36–41 ocenijo, ali preveritelj in njegovo osebje, ki opravljata dejavnosti preverjanja:

- (a) so usposobljeni za ocenjevanje načrtov za spremljanje in preverjanje poročil o emisijah v skladu s to uredbo;
- (b) dejansko ocenjujejo načrte za spremljanje in preverjajo poročila o emisijah v skladu s to uredbo;
- (c) izpolnjujejo zahteve za preveritelje iz členov 22 do 30, vključno s tistimi, ki se nanašajo na nepristranskost in neodvisnost.

Člen 33

Minimalne zahteve za akreditacijo

V zvezi z minimalnimi zahtevami za akreditacijo in zahtevami za akreditacijske organe se v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 uporablja harmonizirani standard glede splošnih zahtev za akreditacijske organe, ki akreditirajo organe za ugotavljanje skladnosti.

Člen 34

Merila glede vlog za akreditacijo nacionalnih organov za akreditacijo

1. Pravni subjekti s sedežem v državi članici zaprosijo za akreditacijo v skladu s členom 7 Uredbe (ES) št. 765/2008.
2. Če pravni subjekt, ki zaprosi za akreditacijo, nima sedeža v državi članici, lahko svojo prošnjo naslovi na nacionalni akreditacijski organ katere koli države članice, ki zagotavlja akreditacijo v smislu člena 16 Uredbe (EU) 2015/757.

Člen 35

Vloge za akreditacijo

1. V vlogah za akreditacijo so navedene informacije, ki se zahtevajo na podlagi harmoniziranega standarda iz člena 33.

2. Poleg tega vlagatelj pred začetkom ocenjevanja iz člena 36 nacionalnemu akreditacijskemu organu na zahtevo predloži informacije o:
- (a) postopkih iz člena 27(1) ter sistemu vodenja kakovosti iz člena 27(3);
 - (b) merilih usposobljenosti iz člena 22(2)(a) in (b), rezultatih postopka ohranjanja usposobljenosti iz navedenega člena ter drugo relevantno dokumentacijo o usposobljenosti celotnega osebja, ki sodeluje v dejavnostih preverjanja, iz členov 24 in 25;
 - (c) postopku za zagotavljanje stalne nepristranskosti in neodvisnosti iz člena 30(6);
 - (d) tehničnih strokovnjakov in ključnem osebju, ki sodelujejo v ocenjevanju načrtov za spremljanje in preverjanju poročil o emisijah;
 - (e) postopkih za zagotavljanje ustreznega preverjanja, vključno s tistimi, ki se nanašajo na notranjo dokumentacijo o preverjanju iz člena 28;
 - (f) relevantni evidenci iz člena 29;
 - (g) drugih vidikov, za katere nacionalni akreditacijski organ meni, da so pomembni.

Člen 36

Ocena

1. Za namene ocene iz člena 32 ocenjevalna skupina stori vsaj naslednje:
 - (a) pregleda vse relevantne dokumente in evidence, ki jih je v skladu s členom 35 predložil vložnik;
 - (b) izvede obisk na kraju samem, da pregleda reprezentativni vzorec notranje dokumentacije o preverjanju ter oceni izvajanje vlagateljevega sistema vodenja kakovosti in postopkov za dejavnosti preverjanja iz člena 27;
 - (c) opazuje delovanje in usposobljenost reprezentativnega števila osebja vložnika, ki sodeluje pri ocenjevanju načrtov za spremljanje in preverjanju poročil o emisijah, da zagotovi, da osebje deluje v skladu s to uredbo.
2. Ocenjevalna skupina izvaja dejavnosti iz odstavka 1 v skladu z zahtevami harmoniziranega standarda iz člena 33.
3. Ocenjevalna skupina o svojih ugotovitvah in kakršnih koli neskladnostih poroča vložniku in zahteva odgovor v skladu z zahtevami harmoniziranega standarda iz člena 33.
4. Vložnik sprejme popravljalne ukrepe za odpravo neskladnosti, sporočenih v skladu z odstavkom 3, ter v odgovoru navede, katere ukrepe za odpravo teh neskladnosti je sprejel ali jih načrtuje sprejeti v roku, ki ga je določil nacionalni akreditacijski organ.
5. Nacionalni akreditacijski organ pregleda odgovor vložnika, predloženega v skladu z odstavkom 4.
6. Če nacionalni akreditacijski organ meni, da je vložnikov odgovor ali sprejeti ukrep nezadosten ali neučinkovit, od vložnika zahteva dodatne informacije ali ukrepe.
7. Nacionalni akreditacijski organ lahko zahteva tudi dokazilo o dejanskem izvajanju popravljalnih ukrepov ali naknadno oceni, ali so bili popravni ukrepi dejansko izvedeni.

Člen 37

Odločitev o akreditaciji in certifikat o akreditaciji

1. Nacionalni akreditacijski organ pri pripravi in sprejemanju odločitve o podelitvi, razširitvi ali podaljšanju akreditacije vložnika upošteva zahteve iz harmoniziranega standarda iz člena 33.

2. Če se nacionalni akreditacijski organ odloči, da podeli ali podaljša akreditacijo vložnika, izda ustrezen certifikat o akreditaciji.
3. V certifikatu o akreditaciji so navedene vsaj informacije, ki se zahtevajo na podlagi harmoniziranega standarda iz člena 33.
4. Certifikat o akreditaciji velja pet let od datuma izdaje.

Člen 38

Letni nadzor

1. Nacionalni akreditacijski organ vsako leto izvede nadzor vsakega preveritelja, kateremu je izdal certifikat o akreditaciji. Nadzor vključuje vsaj:
 - (a) obisk na kraju samem iz člena 36(1)(b);
 - (b) spremljanje delovanja in usposobljenosti reprezentativnega števila osebja preveritelja v skladu s členom 36(1)(c).
2. Nacionalni akreditacijski organ prvi nadzor preveritelja v skladu z odstavkom 1 opravi v 12 mesecih od dne, ko mu je bil izdan certifikat o akreditaciji.
3. Načrtovanje nadzora nacionalnemu akreditacijskemu organu omogoča oceno reprezentativnih vzorcev dejavnosti preveritelja v okviru certifikata o akreditaciji ter osebja, ki sodeluje pri dejavnostih preverjanja, v skladu z zahtevami iz harmoniziranega standarda iz člena 33.
4. Na podlagi rezultatov nadzora se nacionalni akreditacijski organ odloči, ali bo potrdil nadaljnjo veljavnost akreditacije.
5. Če preveritelj preverjanje opravlja v drugi državi članici, lahko nacionalni akreditacijski organ, ki je preveritelja akreditiral, nacionalni akreditacijski organ druge države članice zaprosi, da opravi nadzorne dejavnosti v njegovem imenu in pod njegovo odgovornostjo.

Člen 39

Ponovna ocena

1. Nacionalni akreditacijski organ pred iztekom certifikata o akreditaciji, ki ga je izdal, zadevnega preveritelja ponovno oceni, da ugotovi, ali se veljavnost certifikata lahko podaljša.
2. Načrtovanje ponovne ocene zagotavlja, da nacionalni akreditacijski organ oceni reprezentativni vzorec preveriteljevih dejavnosti, ki jih zajema certifikat.

Nacionalni akreditacijski organ pri načrtovanju in izvajanju ponovne ocene izpolnjuje zahteve iz harmoniziranega standarda iz člena 33.

Člen 40

Izredna ocena

1. Nacionalni akreditacijski organ lahko kadar koli izredno oceni preveritelja, s čimer zagotovi, da preveritelj še naprej izpolnjuje zahteve iz te uredbe.
2. Da lahko nacionalni akreditacijski organ presodi, ali je potrebna izredna ocena, preveritelj navedeni organ nemudoma obvesti o vseh pomembnih spremembah, ki se nanašajo na njegovo akreditacijo, v zvezi s katerim koli vidikom njegovega statusa ali delovanja.

Navedene pomembne spremembe vključujejo spremembe iz harmoniziranega standarda iz člena 33.

Člen 41

Upravni ukrepi

1. Nacionalni akreditacijski organ lahko začasno ali trajno odvzame akreditacijo preveritelja, če preveritelj ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe.
2. Nacionalni akreditacijski organ začasno ali trajno odvzame akreditacijo preveritelja, če preveritelj to zahteva.
3. Nacionalni akreditacijski organ uvede, dokumentira, izvaja in vzdržuje postopek za začasen ali trajen odvzem akreditacije v skladu s harmoniziranim standardom iz člena 33.
4. Nacionalni akreditacijski organ začasno odvzame akreditacijo preveritelja, če:
 - (a) preveritelj ne izpolnjuje zahtev o usposobljenosti iz člena 22, o dejavnostih preverjanja iz člena 27, o notranji dokumentaciji o preverjanju iz člena 28 ali o nepristranskosti in neodvisnosti iz člena 30;
 - (b) je preveritelj kršil druge posebne pogoje, ki jih je določil nacionalni akreditacijski organ.
5. Nacionalni akreditacijski organ trajno odvzame akreditacijo preveritelja, če:
 - (a) preveritelj ni odpravil vzrokov za začasni odvzem certifikata o akreditaciji;
 - (b) je bil član višjega vodstva preveritelja spoznan za krivega goljufije;
 - (c) je preveritelj namerno predložil lažne informacije.
6. Glede odločitve nacionalnega akreditacijskega organa o začasnem ali trajnem odvzemu akreditacije v skladu z odstavki 1, 4 in 5 se lahko vloži pritožba v skladu s postopki, ki jih države članice določijo na podlagi člena 5(5) Uredbe (ES) št. 765/2008.
7. Odločitve nacionalnega akreditacijskega organa o začasnem ali trajnem odvzemu akreditacije začnejo veljati, ko je preveritelj o njih obveščen. Nacionalni akreditacijski organ upošteva vpliv na dejavnosti, ki so bile opravljene pred navedenimi odločitvami, glede na vrsto neskladnosti.
8. Nacionalni akreditacijski organ konča začasni odvzem certifikata o akreditaciji, ko prejme zadovoljive informacije in zaključí, da preveritelj izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

POGLAVJE V

ZAHTEVE ZA NACIONALNE AKREDITACIJSKE ORGANE

Člen 42

Nacionalni akreditacijski organi

1. Naloge v zvezi z akreditacijo v skladu s to uredbo opravljajo nacionalni akreditacijski organi, imenovani v skladu s členom 4(1) Uredbe (ES) št. 765/2008.
2. Za namene te uredbe nacionalni akreditacijski organ naloge opravlja v skladu z zahtevami iz harmoniziranega standarda iz člena 33.

Člen 43

Ocenjevalna skupina

1. Nacionalni akreditacijski organ imenuje ocenjevalno skupino za vsako ocenjevanje, ki se opravlja v okviru zahtev iz harmoniziranega standarda iz člena 33.

2. Ocenjevalno skupino sestavljajo vodilni ocenjevalec, ki je odgovoren za opravljanje ocene v skladu s to uredbo, in po potrebi ustrezno število ocenjevalcev ali tehničnih strokovnjakov z ustreznim znanjem in izkušnjami za posamezen obseg akreditacije.
3. V ocenjevalni skupini je vsaj ena oseba z naslednjimi znanji in izkušnjami:
 - (a) poznavanje Uredbe (EU) 2015/757, te uredbe in druge relevantne zakonodaje iz člena 24(2)(a);
 - (b) poznavanje značilnosti različnih vrst plovil ter spremljanja in poročanja o emisijah CO₂, porabi goriva ter drugih relevantnih informacij v skladu z Uredbo (EU) 2015/757.

Člen 44

Zahteve glede usposobljenosti za ocenjevalce

1. Ocenjevalci so usposobljeni za opravljanje dejavnosti iz členov 36 do 41. Zato ocenjevalec:
 - (a) izpolnjuje zahteve iz harmoniziranega standarda iz člena 33;
 - (b) ima znanje o revidiranju podatkov in informacij iz člena 24(2)(b), ki ga je pridobil z usposabljanjem, ali dostop do osebe, ki ima znanje in izkušnje s takšnimi podatki in informacijami.
2. Poleg zahtev glede usposobljenosti iz odstavka 1 vodilni ocenjevalec izkaže tudi usposobljenost za vodenje ocenjevalne skupine.
3. Poleg zahtev glede usposobljenosti iz odstavka 1 imajo notranji pregledovalci in osebe, ki sprejemajo odločitve o podelitvi, razširitvi ali obnovitvi akreditacije, zadostno znanje in izkušnje za ocenjevanje akreditacije.

Člen 45

Tehnični strokovnjaki

1. Nacionalni akreditacijski organ lahko v ocenjevalno skupino vključi tehnične strokovnjake, s čimer si zagotovi natančno strokovno znanje in izkušnje s posameznega strokovnega področja, ki jih potrebuje za podporo ocenjevalcu ali vodilnemu ocenjevalcu.
2. Tehnični strokovnjaki opravljajo določene naloge pod vodstvom in polno odgovornostjo vodilnega ocenjevalca zadevne ocenjevalne skupine.

Člen 46

Podatkovne baze akreditiranih preveriteljev

1. Nacionalni akreditacijski organ vzpostavi in upravlja podatkovno bazo, ki je javno dostopna in vsebuje vsaj naslednje informacije:
 - (a) ime, številko akreditacije in naslov vsakega preveritelja, ki ga akreditira navedeni nacionalni akreditacijski organ;
 - (b) po potrebi države članice, v katerih preveritelj opravlja preverjanje;
 - (c) datum podelitve akreditacije in datum poteka veljavnosti akreditacije;
 - (d) vse informacije o upravnih ukrepih, ki so naloženi preveritelju.

2. Vsaka sprememba statusa preveriteljev se Komisiji sporoči z uporabo ustrezne standardizirane predloge.
3. Organ, priznan v skladu s členom 14 Uredbe (ES) št. 765/2008, spodbuja in harmonizira dostop do nacionalnih podatkovnih baz.

POGLAVJE VI

KONČNA DOLOČBA

Člen 47

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. septembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Znanje in izkušnje iz pomorskega sektorja

Za namene člena 24(3) se upošteva naslednje znanje in izkušnje:

- razumevanje relevantnih uredb na podlagi konvencij MARPOL in SOLAS, kot so tiste o energetski učinkovitosti ladij ⁽¹⁾, Tehničnega pravilnika NOx ⁽²⁾, uredbe o žveplovih oksidih ⁽³⁾, uredbe o kakovosti kurilnega olja ⁽⁴⁾, Kodeksa o neokrnjeni stabilnosti iz leta 2008 in relevantnih smernic (kot so smernice za pripravo načrta upravljanja energetske učinkovitosti ladij [SEEMP]);
- morebitne sinergije med spremljanjem in poročanjem v skladu z Uredbo (EU) 2015/757 ter obstoječimi sistemi pomorskega upravljanja (npr. Kodeks ISM) in drugimi relevantnimi smernicami (kot so smernice za pripravo načrta upravljanja energetske učinkovitosti ladij [SEEMP]);
- viri emisij na krovu ladje;
- evidentiranje plovb in postopki za zagotavljanje popolnosti in točnosti seznama plovb (ki ga je predložila družba);
- zanesljivi zunanji viri (vključno s podatki sledenja ladje), ki bi bili lahko uporabljeni za navzkrižno preverjanje informacij s podatki z ladij;
- metode za izračun porabe goriva, ki jih ladje dejansko uporabljajo;
- uporaba stopenj negotovosti v skladu z Uredbo (EU) 2015/757 in ustrezne smernice;
- uporaba faktorjev emisij za vsa goriva, ki se uporabljajo na krovu ladje, vključno z utekočinjenim zemeljskim plinom, hibridnimi gorivi in biogorivi;
- ravnanje z gorivom, čiščenje goriva, sistemi posod za gorivo;
- vzdrževanje ladje/nadzor kakovosti merilne opreme;
- dokumenti o oskrbi z gorivom, vključno z dobavnicami o oskrbi ladij z gorivom;
- dnevnik poslovanja, povzetki plovb in pristaniški povzetki, ladijski dnevnik;
- trgovinski dokumenti, npr. pogodbe o zakupu ladje, nakladnice;
- obstoječe normativne zahteve;
- upravljanje ladijskih sistemov posod za gorivo;
- ugotavljanje dejanske gostote goriva na ladji;
- postopki toka podatkov in dejavnosti za izračun prepeljanega tovora (prostornina ali teža), ki se uporablja za vrste ladij in dejavnosti v okviru Uredbe (EU) 2015/757;
- koncept mrtve teže, ki se uporablja za vrste ladij in dejavnosti v okviru Uredbe (EU) 2015/757 v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2016/1928;
- postopki toka podatkov za izračun preplute razdalje in časa, preživetega na morju, na plovbo v skladu z Uredbo (EU) 2015/757;
- stroji in tehnični sistemi, ki se uporabljajo na krovu ladje za ugotavljanje porabe goriva, prevozne dejavnosti in druge relevantne informacije.

⁽¹⁾ Pravilo 22, Priloga VI h Konvenciji MARPOL.

⁽²⁾ Revidirani tehnični pravilnik o nadzoru nad emisijami dušikovih oksidov iz ladijskih dizelskih motorjev (Rezolucija MEPC.176(58), kot je bila spremenjena z Resolucijo MEPC.177(58)).

⁽³⁾ Pravilo 14, Priloga VI h Konvenciji MARPOL.

⁽⁴⁾ Pravilo 18, Priloga VI h Konvenciji MARPOL.